

II Europejski
Festiwal Muzyki Organowej
i Kameralnej

Pasym 2000

Festiwal zorganizowano z pomocą finansową
i ze środków:

- Urzędu Marszałkowskiego Województwa
Warmińsko-Mazurskiego
- Starostwa Powiatowego w Szczytnie
- Miasta i Gminy Pasym

**FUNDACJA
BATOREGO**
IM. STEFANA

Organizatorzy:

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pasymiu
ks. Witold Twardzik – Proboszcz Parafii
Andrzej Ginko – Dyrektor Festiwalu

Patronat medialny

RADIO OLSZTYN S.A.
TVP S.A. Program 2 Redakcja Ekumeniczna

Koncerty odbywają się
w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Pasymiu

II Europejski Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej

Pasym 2000

pod honorowym patronatem:

- Biskupa Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
ks. Jana Szarka
- Biskupa Diecezji Mazurskiej
ks. Rudolfa Bażanowskiego
- Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
p. Zbigniewa Babalskiego
- Marszałka Warmińsko-Mazurskiego
p. Andrzeja Ryńskiego
- Starosty Szczycieńskiego
p. Kacpra Zimnego
- Burmistrza Miasta i Gminy Pasym
p. Wiesława Nosowicza

Szanowni Państwo

Bardzo cieszę się, że możemy spotkać się ponownie. Organizując tegoroczny festiwal starałem się by był urozmaicony, większy i lepszy niż w roku ubiegłym. Czy mi się to udało, stwierdzą Państwo sami po jego zakończeniu.

Będziemy gościć wspaniałe chóry, włosko-austriacki zespół specjalizujący się w wykonawstwie muzyki dawnej, doskonałą orkiestrę kameralną oraz wybitnych solistów i dyrygentów. I tak jak w zeszłym roku nie tylko z Polski, ale i z kilku krajów europejskich.

Chciałbym podziękować urzędowi, sponsorom i wszystkim tym, bez których wsparcia i pomocy Festiwal nie mógłby się odbyć.

Życzę wszystkim Państwu i sobie wielu wzruszeń i zadowolenia z koncertów. I aby tegoroczne lato z Europejskim Festiwalem Muzyki Organowej i kameralnej było bardzo radosne i niezapomniane.

*Dyrektor Festiwalu
Andrzej Ginko*

Szanowni Państwo!

Witam Państwa bardzo serdecznie na kolejnych koncertach muzyki organowej, kameralnej i oratoryjnej. Mam nadzieję, że znajdą w nich Państwo to, co lubią. Wszystkim sponsorom: Urzędowi Marszałkowskiemu, Starostwu Szczywieńskiemu, Radzie Miasta Pasymia, Fundacji im. Stefana Batorego, firmom i osobom prywatnym dziękuję za wsparcie finansowe, dzięki którym będziemy mogli posłuchać muzyki w wykonaniu znanych artystów z kraju i za granicą.

W tym roku mija 250. rocznica śmierci kantora z Lipska, Jana Sebastiana Bacha. Kościół Ewangelicko-Augsburski uczcił rocznicę śmierci wielkiego ewangelika ogłaszając rok 2000 Rokiem Bacha.

Albert Schweitzer pisał w biografii o Bachu: „Literary S.D.G. (Soli Deo Gloria – Jedynie Bogu Chwała) czy też J.J. (Jesu Juva – Jezu pomóż), którymi ozdabiał swe partytury, nie są czczą formułką, lecz wyznaniem przenikającym całą jego twórczość. Muzyka jest dla niego służbą Bożą. Twórczość i osobowość Bacha oparte są na jego pobożności. I jeśli w ogóle można go zrozumieć, to jedynie z tego punktu widzenia. Sztuka była dlań religią. Dlatego właśnie nie miała nic wspólnego ze światem i sukcesami w świecie. Była celem samym w sobie. Religia należy u Bacha do definicji sztuki w ogóle”. „Bach walczył (...) nie o uznanie własnych dzieł i własnej sztuki. I pod tym względem różni się jako człowiek od (...) każdego, kogo zwykliśmy uważać za «artystę» (...) Nie czynił nic, aby spopularyzować swoje kantaty i pasje, ani też nic, żeby je zachować. I nie dzięki niemu przetrwały aż do naszych czasów (...) Dlatego też twórczość jego spowita jest taką godnością”. Bach był prawdziwie wielkim artystą, pełnym życzliwości, skromności i pokory wobec sztuki, którą tworzył. Nie szukał własnej chwały, ale chwały Boga, w którego wierzył, i któremu poświęcił wszystko, co stworzył.

Życzę Państwu, aby postawa Jana Sebastiana Bacha była dla nas wszystkich, słuchaczy i artystów, przykładem do naśladowania w dzisiejszym świecie brutalnej rywalizacji o pozycję, sławę i pieniądze.

Życzę, abyśmy słuchając muzyki mogli choć na chwilę oderwać się od trudów codziennego życia, zamyślić się nad sobą, swoim życiem, postawą.

Życzę głębokich przeżyć w czasie koncertów.

*Proboszcz Parafii
Ks. Witold Twardzik*

Pasym 2000

Wykonawcy

- 7.07 **Andrzej Ginko** – Wiedeń / Olsztyn
Katedralny Chór Chłopięco-Męski
„Pueri Cantores Thorunienses”
dyrygent **Roman Grucza** – Toruń
- 14.07 **Mirosław Pietkiewicz** – Łódź
- 21.07 **Józef Kotowicz** – Białystok
- 28.07 **Erwin Wiersinga** – Holandia
- 4.08 **Katedralny Chór Chłopięco-Męski**
„Cantores Minores” – Warszawa
Michał Sawicki – Warszawa
dyrygent **Joseph Herter** – USA / Polska
- 11.08 **Zespół muzyki dawnej**
„Ensemble Antonio Draghi” – Włochy / Austria
Roman Lulek – Lublin
- 18.08 **Roman Perucki** – Gdańsk
- 25.08 **Sylwia Konopka** – skrzypce – Warszawa
Krzysztof Lukas – organy – Wodzisław Śl. / Stuttgart
dyrygent **Janusz Powolny** – Warszawa
Tytus Wojnowicz – obój – Warszawa
Orkiestra Kameralna
„Capella Bydgosciensis” – Bydgoszcz

Koncert inauguracyjny

7.07.2000, piątek, godz. 18.00

Andrzej Ginko – organy
Katedralny Chór Chłopięco-Męski
Pueri Cantores Thorunienses
dyrygent – **Roman Grucza**

Program

- J.S. BACH** – Fantazja G-dur, BWV 572
- M. ZIELEŃSKI** – „Viderunt omnes fines terrae”
- W.A. MOZART** – „Ave verum”
- D. BORTNIANSKI** – „Ize cheruwimy”
- A. BRUCKNER** – „Locus iste”
- C. FRANCK** – „Panis angelicus”
- C.Ph.E. BACH** – II Sonata
części: Allegro – Arioso – Allegro
- A. BRUCKNER** – „Ave Maria”
- S. MONIUSZKO** – „Ojczyzna nasza”
- A. KOSZEWSKI** – „Zdrowaś Królowno Wyborna”
- J.S. BACH** – chorał „O Mensch beweine dein Sünde groß”,
BWV 622
- M. SAWA** – „Cantate Domino”
- R. TWARDOWSKI** – „Alleluja”
- J.S. BACH** – Toccata i fuga d-mol, BWV 565
- G.F. HAENDEL** – „Alleluja” z oratorium „Mesjasz”

Andrzej Ginko

Roman Grucza

Andrzej Ginko – urodził się w Olsztynie. Studia w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie organów prof. Andrzeja Chorońskiego ukończył w 1990 r. W tym samym roku rozpoczął studia w Wyższej Szkole Muzycznej w Wiedniu pod kierunkiem prof. dr. Rudolfa Scholza, uzyskując dyplom tej uczelni w marcu 1993 r.

Andrzej Ginko uczestniczył w mistrzowskich kursach interpretacji muzyki organowej prowadzonych przez wybitnych profesorów takich jak: Guy Bovet, Nickolash Danby, Gaston Litaize, Marie-Claire Alain, Peter Planayvsky.

W swym repertuarze artysta ma utwory organowe od XVI do XX wieku. Ze szczególnym upodobaniem gra utwory kompozytorów romantycznych i współczesnych.

Andrzej Ginko był stypendystą austriackiego Ministerstwa Wiedzy i Nauki oraz polskiego Ministerstwa Kultury i Sztuki. Koncertuje w Austrii, Niemczech, Finlandii, USA, Kanadzie, Słowenii i Polsce. Ma na swym koncie nagrania dla PR i TV, radia austriackiego oraz płyty CD.

Jest inicjatorem, organizatorem, producentem i dyrektorem Europejskiego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej, pełni funkcję kierownika artystycznego Koncertów Organowych w Bazylice Dobromiejskiej, a także jest dyrektorem muzycznym w cesarskim kościele Ojców Kapucynów w Wiedniu.

Roman Grucza – studia muzyczne w klasie dyrygentury chóralnej ukończył z wyróżnieniem w 1976 r. w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

W roku 1986 ukończył Podyplomowe Studium Dyrygentury Chóralnej przy Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. W 1987 r. otrzymał kategorię instruktorską „S” (specjalna). Kilkanaście lat uczył w Zespole Szkół Muzycznych im. Karola Szymanowskiego w Toruniu. Był założycielem i dyrygentem Chóru Nauczycielskiego „Con Anima” i Męskiego „Copernicus”. Od 1992 r. pełni funkcję organisty Katedry Toruńskiej oraz jest wykładowcą w Diecezjalnym Studium Organistowskim w Toruniu. W 1994 r. założył przy katedrze w Toruniu Katedralny Chór Chłopięco-Męski „PUERI CANTORES THORUNIENSES”, którego jest dyrektorem i dyrygentem. Od 1996 r. jest dyrektorem Świętojańskiego Festiwalu Organowego w Toruniu, a od 1998 r. jest dyrektorem artystycznym Festiwalu Chórów Diecezji Toruńskiej. W maju 1999 r. w Akademii Muzycznej w Gdańsku uzyskał stopień doktora sztuki muzycznej w zakresie dyscypliny artystycznej prowadzenia zespołów wokально-instrumentalnych.

Katedralny Chór Chłopięco-Męski „Pueri Cantores Thorunienses” Toruń – został założony w 1994 r. w Toruniu przez organistę i dyrygenta Romana Gruczę wspólnie z paroboszczem Parafii Katedralnej Ks. Prałatem Zdzisławem Wyrowińskim. Główną działalnością chóru jest śpiew podczas uroczystości katedralnych, diecezjalnych, miejskich i wojewódzkich. Szeroki repertuar chóru obejmuje muzykę zarówno sakralną jak i świecką różnych epok od renesansu do współczesności. W 1995 r. zespół wyjechał na swoje pierwsze tournée artystyczne do Niemiec (Schopfheim, Freiburg, Hinterzarten, Bad Sackingen), Szwajcarii (Bazylca) i Francji (Strasbourg, Le Mont St. Odile).

Druga trasa koncertowa (1996) obejmowała włoskie miasta Rzym, Asyż, Wenecja i Castel Saint Elia oraz Watykan, gdzie Papież Jan Paweł II przyjął chór na audyencji. Ponownie zespół wyjechał do Niemiec w 1996 r. (Kolonia, Neuss) i w 1997 r. (Getynga).

W lutym 1998 r. chór przebywał na tournée artystycznym w USA na zaproszenie „Cultural Performance Direct” (Illinois, Wisconsin, Minnesota, North Dakota, South Dakota). W 1996 r. na VIII Festiwalu muzyki regionalnej w Rumii Zespół zdobył III nagrodę, a w 1997 r. na II Spotkaniach Chóralnych w Chełmży nagrodę publiczności. Chór kilkakrotnie wystąpił w Polskim Radiu oraz w Programach 1 i 2 Telewizji Polskiej.

Zespół jest członkiem Polskiej i Międzynarodowej Federacji „Pueri Cantores”. W 1997 r. brał udział w I Krajowym Kongresie „Pueri Cantores” w Tarnowie. Współpracuje z orkiestrą Zespołu Szkół Muzycznych im. A. Rubinsteina w Bydgoszczy.

We wrześniu 1997 r. chór występował w Niemczech (Getynga). W lutym toruńscy chłopcy koncertowali w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. W październiku 1997 r. chór nagrał płytę kompaktową (CD) w Katedrze Toruńskiej „Laudate Dominum” z muzyką sakralną, a w grudniu kasę audio z kolędami. W maju 1998 r. Pueri Cantores Thorunienses zdobył I nagrodę podczas I Festiwalu Muzyki Religijnej Diecezji Toruńskiej. W czerwcu 1998 r. podczas III Spotkań Chóralnych w Chełmży otrzymał nagrodę specjalną wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu i Burmistrza m. Chełmży. W XIX Ogólnopolskim Konkursie Chórów a’cappella Dzieci i Młodzieży w Bydgoszczy w 1999 r. otrzymał w finale Brązowy Kamerton. W kwietniu 1999 r. w studiu Polskiego Radia w Łodzi z udziałem chóru została nagrana płyta CD „Znak wędrującej miłości” dedykowana Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. We wrześniu 1999 r. w Brodnicy odbył się I Turniej Chórów Młodzieżowych „O Wstęgę Drwęcę”. Chór zajął II miejsce, otrzymał nagrodę Przewodniczącej Rady Miejskiej w Brodnicy oraz puchar Oddziału Pomorskiego PZChO w Toruniu. W październiku 1999 r. w Rumii odbył się XI Międzynarodowy Festiwal Muzyki Religijnej im. ks. Stanisława Ormińskiego, gdzie chór zajął I miejsce i otrzymał nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. W grudniu 1999 r. w Bydgoszczy odbył się I Konkurs Chórów o Puchar Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, gdzie chór zajął I miejsce i otrzymał puchar Marszałka.

W dniach od 28.04. do 1.05.2000 r. chór brał udział w 48 Europejskim Festiwalu Muzycznym w Neerpelt (Belgia), gdzie zajął II miejsce. Mecenas nad chórem sprawuje Wikariusz Generalny Diecezji Toruńskiej Ks. Prałat Zdzisław Wyrowiński. Dyrektorem i dyrygentem jest p. Roman Grucza.

Mirosław Pietkiewicz

14.07.2000, piątek, godz.17.00

Program

J.G. WALTHER

(1684–1848) – Koncert h-mol wg Vivaldiego
Allegro, Adagio, Allegro

J.S. BACH

(1685–1750) – Pièce d'Orgue (Fantazja) G-dur BWV 572
– Chorał „Herr Jesu Christ, dich zu uns
wend” BWV 709
– Toccata i fuga d-moll dorycka BWV 538

Z Tabulatury Gdańskiej (Oliwskiej)

(ca 1619) – Piotr Drusiński (...1611) – Veni Redemptor
Gentium
– Anonim – Lemma (epigram)
– Preambulum ex F, Fuga ex F

F. CHOPIN opr. F. Liszt

(1810–1849) – 2 Preludia op. 28 – e-moll, E-dur

TADEUSZ PACIORKIEWICZ

(1916–1998) – Fantazja gotycka nt. Bogurodzicy (1968)

**Mirosław
Pietkiewicz**

Mirosław Pietkiewicz – urodził się w 1933 r. w Łodzi. Studia w łódzkiej Wyższej Szkole Muzycznej w klasie organów prof. Jana Kucharskiego ukończył w 1958 r.

Dalsze studia kontynuował w Królewskim Flamandzkim Konserwatorium Muzycznym w Antwerpii u prof. dr. Flor'a Peeters'a, otrzymując w 1967 r. dyplom z najwyższym wyróżnieniem.

Jego bogata działalność koncertowa datuje się od 1958 roku. Występował niemal we wszystkich krajach europejskich, dokonał wielu nagrań radiowych i telewizyjnych.

W swym dorobku artystycznym posiada wiele prawykonań współczesnej polskiej muzyki organowej.

Jest profesorem klasy organów Akademii Muzycznej w Łodzi.

Józef Kotowicz

21.07. 2000, piątek, godz. 17.00

Program

J.S. BACH

(1685–1750) – Preludium i fuga e-moll, BWV 548

J.S. BACH – Preludium chorałowe „Liebster Jesu wir sind hier”, BWV 633

J.S. BACH – Trio „Allein Gott in der Hoh sei Ehr”, BWV 664

A. VIVALDI / BACH

(1675–1741) – Koncert a-moll, BWV 593

F. MENDELSSOHN

(1808–1847) – III Sonata A-dur

M. K. ČIURLIONIS

(1875–1911) – Fuga-Chorał a-moll

P. EBEN

(*1929) – H'ommage á D Buxtehude

**Józef
Kotowicz**

Józef Kotowicz – białostocki organista i pedagog wykładowca w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. I.J. Paderewskiego w zakresie gry na organach i improwizacji organowej. Bierze udział w licznych festiwalach organowych m.in. w Kamieniu Pomorskim, Leżajsku, Fromborku oraz Göteborgu (Szwecja). Jest laureatem III nagrody Międzynarodowego Konkursu Organowego Szczecin – Kamień Pomorski 94.

Jest też twórcą cyklu audycji radiowych poświęconych organom północno-wschodniej Polski oraz nagrań dokonanych dla oddziału Telewizji Polskiej w Białymstoku. Od 1996 roku pełni funkcję kierownika artystycznego Katedralnych Koncertów Organowych w Białymstoku oraz wieczorów Organowych w Tykocinie.

Erwin Wiersinga

28.07.2000, piątek, godz. 17.00

Program

J.S. BACH

(1685–1750) – Preludium i fuga C-dur, BWV 545

S. SCHEIDT

(1587–1654) – Wariacje nt. niderlandzkiej pieśni:
„Ach du feine Reiter”

G. BOEHM

(1661–1733) – „Vater unser im Himmelreich”

A. VIVALDI / BACH opracowanie G. Bovet

(1675–1741) – Concerto in a, BWV 1065
części:
Allegro-Largo-Allegro

J.S. BACH

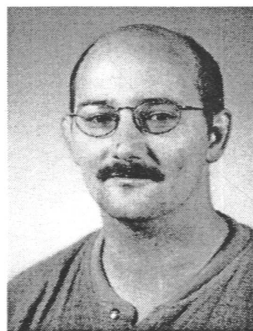
– Chorał „Herr Jesu Christ, dich zu uns wend”

R. SCHUMANN

(1810–1856) – Fuga nt. B-A-C-H
– Canon in a
– Skizze in C

A.P.F. BOËLY

(1785–1858) – Fantaisie in B

**Erwin
Wiersinga**

Erwin Wiersinga – urodził się w 1962 roku. Jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Groningen w dwóch specjalnościach, fortepianu i organów, które studiował u prof. Wim van Beek’a – otrzymując dyplom z wyróżnieniem.

Uczestniczył w wielu kursach mistrzowskich gry na organach u takich profesorów jak Harald Vogel, Marie-Claire Alain i Guy Bovet.

Koncertuje w wielu krajach europejskich, regularnie dokonuje nagrań radiowych. W swoim dorobku artystycznym posiada również kilka płyt CD m.in. ostatnio ukazało się jego nowe CD z francuskimi utworami organowymi XX wieku, nagrane w „Onze Lieve Vrouwe Kathedraal” w Brukseli. Współpracuje z różnymi orkiestrami m.in. NNO, Rathinger Bachorchester i Concertgebouworchester Amsterdam.

Jest organistą kościoła „Hervormade Kerk” w Roden.

Od 1997 r. jest docentem w Wyższej Szkole Muzycznej w Berlinie, gdzie prowadzi klasę organów.

Katedralny Chór Chłopięco-Męski „Cantores Minores”

Joseph Herter – dyrygent

Michał Sawicki – organy

4.08.2000, piątek, 17.00

Program

Bogurodzica

– Gregorianka XIII w.

G.G. GORCZYCKI

(c. 1665–1734) – Psalm 121 (122) – „Laetatus sum”
(Uradowałem się, gdy mi powiedziano:
„Pójdziemy do domu Pańskiego!”)

J.S. BACH

(1685–1750) – Toccata, adagio i fuga C-dur, BWV 564

M. GOMÓŁKA

(c. 1535–1591) – Trzy Psalmy
Psalm 119
„Szczęśliwy, którzy się Pańskim zakonem
sprawują”
Psalm 84
„Boże nasz, w którego ręku wszystkie boje”
Psalm 47
„Kleszczmy rękoma wszyscy zgodliwie”

K. MIKULI

(1819–1897) – „Veni Creator Spiritus”

E. ELGAR

(1857–1934) – Dwa Motety
„Ave verum corpus natum”, op. 2 nr 1
„Ave Maria, op. 2 nr 2

C. SAINT-SAËNS

(1835–1921) – Preludium i fuga C-dur, op. 99 nr 6

F. PEETERS

(1903–1986) – „Jubilate Deo omnis terra” (Psalm 99 [100]),
op. 40
(Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie;
służcie Panu z weselem!)

Cantores Minores Chłopięco-Męski Chór Archikatedralny – Warszawa.

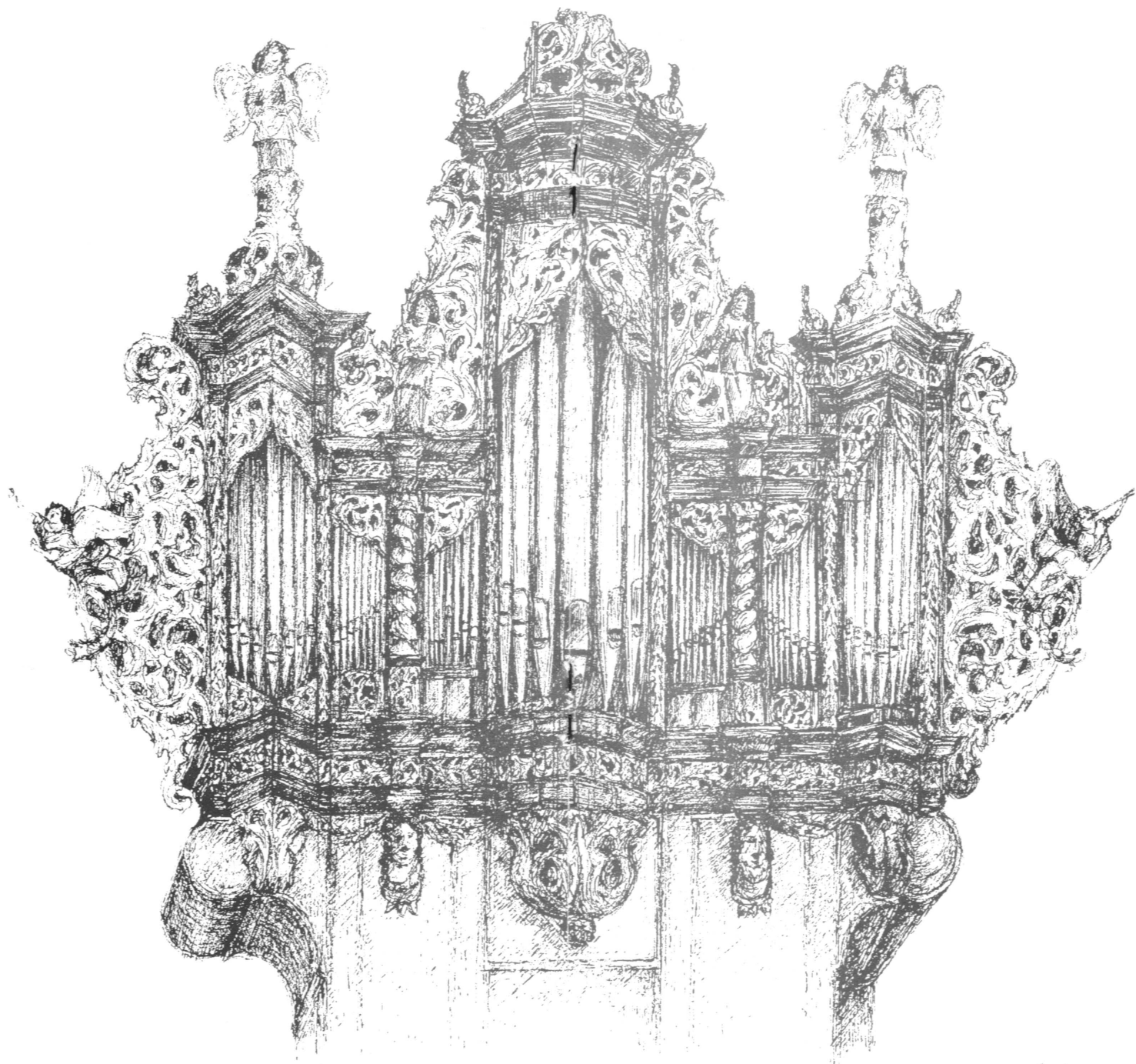
Chór *Cantores Minores* został założony w 1990 r. przez obecnego dyrygenta Josepha Hertera. Od ośmiu lat jest związany z Archikatedrą św. Jana na warszawskim Starym Mieście. Członkami zespołu są chłopcy ze szkół podstawowych, średnich i wyższych z różnych dzielnic Warszawy. Wielu z nich uczęszcza również do szkół muzycznych.

Na repertuar chóru składają się przede wszystkim utwory klasyczne z ubiegłych wieków takich kompozytorów jak: G.G. Gorczycki, J.S. Bach, W.A. Mozart, G. Rossini, G. Fauré i St. Moniuszko, a także współczesnych – Krzesimir Dębski, Leonard Bernstein, Piotr Moss.

W czasie swego krótkiego istnienia chór występował w Polsce z następującymi orkiestrami symfonicznymi: warszawską – Orkiestra Filharmonii Narodowej (*Missa Brevis* Krzesimira Dębskiego) i Sinfonia Varsovia (*Carmina Burana* Karla Orffa), lubelską, kielecką, olsztyńską i szczecińską, a także z orkiestrami zagranicznymi jak: the Academy of the London Mozarteum w Anglii (*Gloria* Vivaldiego i *Zadok the Priest* G.F. Haendla) i Orchestre des pays de la Loire we Francji (*In hoc signo vincis* F. Nowowiejskiego) oraz Johann-Strauss-Orchester z Frankfurtu w Wiesbaden (kolędy).

Dwóch członków zespołu (Rafał Marjański i Adam Wlazły) śpiewało główne partie w operze Giana Carla Menottiego *Amahl i nocni goście* (*Amahl and the Night Visitors*) wystawianej na małej scenie Teatru Wielkiego. Młodszy członkowie chóru występowali jako „chór urwisów” w operze *Carmen* George’a Bizeta wystawianej w Teatrze Muzycznym Roma. W 1998 r. Franciszek Miklaszewicz występował jako solista w *Psalmach z Chichester* Leonarda Bernsteina z orkiestrą Filharmonii Białostockiej. Obecnie chłopcy biorą udział w przedstawieniu *Sen nocy letniej* Wiliama Szekspira (muzyka – Krzesimir Dębski) wystawianym przez Teatr Polski. Drugiego maja tego roku Cantores Minores, wraz z Chórem Warszawskiej Opery Kameralnej, wystąpił w premierowym wykonaniu *Misterium* Dębskiego podczas uroczystości poświęcenia krzyża na miejscu budowy Świątyni Miłosierdzia Bożego w Warszawie.

W lutym 1992 r. chór uczestniczył w VI Międzynarodowym Festiwalu Chórów Chłopięcych w Poznaniu, gdzie uzyskał bardzo pochlebne recenzje, a wiosną 1992 r. odbył tournée koncertowe po Holandii. Rok 1993 chór rozpoczął występami w programie sylwestrowym telewizji oraz śpiewał w Filharmonii Narodowej podczas Koncertu Noworocznego. Wiosną 1993 r. zespół brał udział w Międzynarodowym Festiwalu Chórów w Loreto (Włochy) oraz odbył tournée koncertowe po Anglii. Latem śpiewał w Międzyzdrojach podczas Międzynarodowego Festiwalu Pieśni Chóralnej. W 1994 r. chór uczestniczył w Międzynarodowym Festiwalu Chórów w Nantes (Francja) oraz brał udział w tournée po Belgii i USA. W 1995 r. chór koncertował w Niemczech. W roku

Veronica Todey

1996 zespół odbył tournée koncertowe po USA i Kanadzie. W trakcie miesięcznej podróży koncertowej chór występował m.in. w Nowym Jorku (Katedra św. Patryka), Montrealu (Oratorium św. Józefa), Ottawie (Katedra Notre Dame). W roku 1997 chór koncertował we Lwowie, Wiedniu oraz uczestniczył w festiwalu *Harmonia Gentium w Lecco (Włochy)*, gdzie zajął pierwsze miejsce w konkursie.

W 1998 roku zespół odwiedził ponownie USA i Kanadę. Tym razem trasa koncertowa obejmowała miasta zachodniego wybrzeża Ameryki (Victoria, Vancouver, Seattle, Portland, San Francisco, Los Angeles, San Diego, Tijuana). W grudniu tego samego roku chór kołędował także w Niemczech (Heidelberg, Baden-Baden i Wiesbaden). W lecie 1999 r. chór koncertował w Berlinie, Hamburgu, Kopenhadze i Szczecinie. *Cantores Minores* brał udział w XXX Kongresie *Pueri Cantores* w Watykanie od 29.12.1999 do 2.01.2000. Razem z włoskim chórem dziecięcym *Piccolo Coro dell' Antoniano* chór wystąpił na koncercie dla Jana Pawła II w Sali Nervi w Watykanie 02.01.2000. Na przełomie marca i kwietnia chór brał udział w festiwalu „Moskiewskie Dźwięki” w Moskwie, gdzie zdobył trzecie miejsce (*ex aequo*).

Warto również wspomnieć o wydanej przez firmę Rondo w Szczecinie płycie kompaktowej z *Carminą Burana* Carla Orffa. Jest to nagranie «live» zrealizowane podczas koncertu w Filharmonii Narodowej w Warszawie, w którym, obok Sinfonii Varsovii i Chóru Politechniki Szczecińskiej, wystąpił Chór Cantores Minores. Płyta uzyskała bardzo przychylną ocenę recenzenta Ruchu Muzycznego.

**Joseph
Herter**

Joseph A. Herter jest założycielem i dyrygentem Chóru Chłopięco-Męskiego „Cantores Minores” działającego przy Archikatedrze Warszawskiej. Urodził się w Detroit (Michigan – USA). Studiował na University of Michigan School of Music w Ann Arbor w klasie dyrygentury u profesorów: Thomas Hilbish i Gustaw Meier. Studia te kontynuował na Westminster Choir College w Princeton w stanie New Jersey (1981) i w the Berkshire Music Center w Tanglewood w stanie Massachusetts (1984). Mieszkając w Detroit był dyrektorem muzyki w kilku parafiach katolickich, a także był członkiem Archidiecezjalnej Komisji Ekumenicznej. W latach 70-tych kilkakrotnie otrzymał stypendium Fundacji Kościuszkowskiej co umożliwiło mu przyjazdy do Polski i pracę badawczą nad utworami W. Lutosławskiego.

Jako dyrygent koncertował w USA, Kanadzie, Meksyku i w większości krajów europejskich. Stale współpracuje z wieloma polskimi orkiestrami symfonicznymi.

**Michał
Sawicki**

Michał Sawicki jest absolwentem Państwowej szkoły Muzycznej im. J. Elsnera, gdzie uzyskał trzy dyplomy z wyróżnieniami w zakresie gry organowej, dyrygowania i pedagogiki muzycznej. Następnie studiował w Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie organów prof. Juliana Gembalskiego (dyplom w 1999 r.) i klawesynu ad. Marka Toporowskiego. Obecnie umiejętności swe uzupełnia w zakresie gry organowej, klawesynowej i dyrygentury w warszawskiej Akademii Muzycznej na wydziale Muzyki Kościelnej. Uczestniczył w wielu mistrzowskich kursach interpretacji organowej prowadzonych m.in. przez Guy Boveta, Herberta Wulfa, Wolfganga Zerera, Petera Planyavsky'ego, czy Jean-Claude Zendera. W 1998 r. wygrał eliminacje na organistę Pacifik Music Festival w Sapporo w Japonii, gdzie grał recital organowy oraz realizował partię basso continuo w orkiestrze barokowej (dyrygował Simin Schouten). Tam też brał udział w kursach interpretacji pod kierunkiem Naomi Matsui i Masaaki Suzuki. Również w 1998 r. otrzymał I nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu F. Couperina na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Organowej w Rumi.

Michał Sawicki często zapraszany jest przez różne zespoły muzyki barokowej do realizacji basso continuo na organach i klawesynie. Stale współpracuje z zespołem „Il Canto” oraz z Chórem „Cantores Minores” z Archikatedry św. Jana w Warszawie. W 1999 r. założył własny Zespół Instrumentów Barokowych „Musica Dinamica”.

W latach 1990-1993 Michał Sawicki piastował funkcję organisty w Katedrze w Łowiczu, a obecnie współpracuje z Kościołem Akademickim św. Anny w Warszawie. Koncertuje w kraju i za granicą (Belgia, Dania, Francja, Holandia, Japonia, Niemcy, Szwajcaria i Włochy).

Ensemble Antonio Draghi i Roman Lulek

11.08.2000, piątek, godz. 17.00

Program

H. ANDRIESEN

(1892–1981) – Intermezzo XIII (1943 r.)

E. GIGOUT

(1844–1925) – Toccata h-moll

M. REGER

(1873–1816) – Intermezzo, op. 80 nr 10

G. PIERNÉ

(1863–1937) – Preludium, op. 29 nr 1

M. DUPRÉ

(1886–1971) – „Placare Christe servulis”, op. 38 nr 16

– „Pangue lingua”, op. 38 nr 10

– „Gloria”, op. 18 nr 15

G.A. PANDOLFIMEALLI

(druga połowa XVII w.)

– „La Bernabea”, Sonata na flet prosty i
Basso Continuo z „Sonate a violino solo
per chiesa e camera”, op. 4
(* Sopranowy flet prosty i teorbán)

B. STROZZI

(1619–1664) – La travagliata („Socrrrete luci avare”)
z Cantate, ariette e duetti (Venedig 1651)
Alt i teorbán

T. MERULA

(ca. 1594–1655) – Ciaccona a due soprani

A. BONONCINI

(1677–1726) – „Amore ingannatore” – Kantata na alt,
dwa flety proste i Basso Continuo

G.F. HÄNDEL

(1685–1759) – Sonata a-moll, HWV 362 – na flet prosty*
i Basso Continuo

G. BONONCINI

(1670–1747) – „Clori svenar mi sento” – Kantata na alt,
dwa flety proste i Basso Continuo

L. VIERNE

(1870–1937) – Scherzo z II Symfonii, op. 20

J.S. BACH

(1685–1750) – Preludium i fuga G-dur, BWV 541

Fot. Ralf Hoedt

Alrum Pacher

Fot. Ralf Hoedt

Pia Ernstbrunner

Alrum Pacher* – flet prosty

Urodziła się w Salzburgu (Austria). Studiowała pedagogikę, a także wychowanie taneczne i muzyczne na uniwersytetach w Salzburgu i Wiedniu. Studia w zakresie gry na flecie prostym odbyła u prof. Helge Stiegler na wiedeńskim Uniwersytecie Muzycznym, które ukończyła z wyróżnieniem w 1998 r. Dalsze studia odbyła w Salzburgu u prof. Irmgard Waidosch i prof. Carin van Heerden. Ponadto uczestniczyła w wielu mistrzowskich kursach m.in. u takich profesorów jak: Han Tol (NL), Piers Adams (GB), Peter Holtslag (BRD/GB) i Kees Boeke (I/BRD). Od 1995 r. pracuje w Szkole Muzycznej w Mannersdorf (Dolna Austria).

Prowadzi ożywioną działalność koncertową jako solistka, a także jako członek wielu renomowanych kameralnych zespołów muzycznych, zajmujących się wykonawstwem muzyki wszystkich epok, począwszy od średniowiecza aż po współczesność.

Pia Ernstbrunner – alt

Urodziła się w Wiedniu (Austria). Naukę gry na fortepianie rozpoczęła w Szkole Muzycznej Miasta Wiednia u prof. Friederike Mrazek. Studiowała Muzykologię i Teatrologię na Uniwersytecie Wiedeńskim.

Prowadzi prace badawcze z zakresu historii muzyki Średniowiecza, Renesansu oraz dziewiętnastowiecznych oper bajkowych. Wykłada na uniwersytecie w Grazu i Wiedniu (w instytutach muzykologii).

Jednocześnie ze studiami na uniwersytecie pobierała prywatne lekcje śpiewu u Ludwig'a Schneider'a (Wiedeń), a także uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich interpretacji muzyki wokalne u profesorów: Josef Mettermich, Soto Papulkas, Sena Jurinac, Jessica Cash i Ashley Stafford.

Działalność solistyczną prowadzi w zakresie muzyki sakralnej od średniowiecza po wiek dwudziesty. W 1998 r. miała debiut operowy w Rimini w Operze Antonia Draghi – „La patienza di Socrate con due mogli”, w Pradze w tytułowej roli w oratorium A. Draghi – „Jephte”. Najlepiej czuje się w muzyce barokowej, szczególnie w oratorium, ale również chętnie wykonuje tradycyjne Negro-Spirituals.

Angela Romagnoli

Angela Romagnoli – flet prosty

Studiowała grę na flecie prostym na Civica Scuola di Musica di Milano u prof. Niny Stern, a także muzykologię na Uniwersytecie Pavia-Scuola di Paleografia e Filologia Musicale. W 1992 r. otrzymała tytuł doktorski tejże uczelni. Koncertuje z wieloma kameralnymi zespołami, a także z kwartetem fletów prostych „The Fairy Queen”. W latach 1994-96 wykładała historię teatru na Uniwersytecie Pavia, w tym samym czasie na zaproszenie Uniwersytetu Karola w Pradze, wykładała historię włoskiej muzyki barokowej. Zajmuje się pracą naukową szczególnie w zakresie powiązań Włoch-Austrii i Czech w XVII i XVIII wieku. W ramach tych poszukiwań wiele ważnych utworów barokowych ujrzało ponownie światło dzienne i tak np. Traetta – „La pace di Mercurio”, Conti – „Galantina e Pampalugo”, Draghi – „La patienza di Socrate con due mogli” i „Jephthé”.

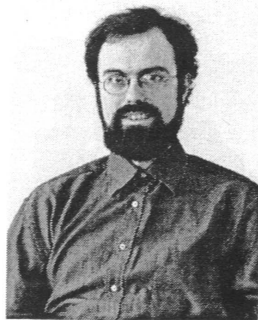
Jest kierownikiem artystycznym zespołu „Ensemble Antonio Draghi”.

Pietro Prosser – teorbán

Urodził się w 1965 roku w Cantu (Włochy). W 1989 r. ukończył studia gitarowe w Konserwatorium miasta Riva del Garda, następnie w 1990 r. rozpoczął dalsze studia muzyczne w „Scuola Civica di Musica” w Mailand u prof. P. Beier’a w zakresie gry na lutni i terbanie, a od 1994 r. u prof. T. Bagnati i A. Damiani w Konserwatorium w Parmie.

Jest cenionym specjalistą praktyki wykonawczej Generalbasu (bas cyfrowany) i współpracuje z różnymi zespołami zajmującymi się wykonawstwem renesansowej i barokowej muzyki, zarówno we Włoszech (Accademia di Musica Antica, Ensemble Galilei, I Solisti Veneti, i inne), jak i za granicą (Capella Savaria).

Jako solista i akompaniator brał udział w różnych ponownych (np. po kilku stuleciach) pierwszych wykonaniach, lub pierwszych nagraniach dla Fone, Stradivarius, Bongiovanni, Sarx, Symphonia, Tactus, RAI 3. Od ukończenia muzykologicznych studiów (Uniwersytet Pavia – Scuola di Paleografia e Filologia Musicale di Cremona) zajmuje się poszukiwaniem materiałów źródłowych austriackich i czeskich tabulatur lutniowych.

Pietro Prosser

Ensembl Antonio Draghi

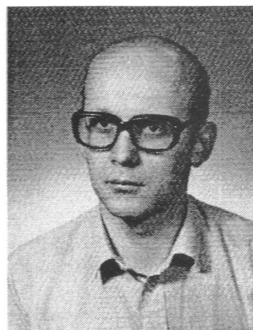
Zespół Antonio Draghi został założony przed czterema laty. Głównym założeniem zespołu jest ponowna prezentacja utworów (często po kilku stuleciach), skomponowanych przede wszystkim przez Włochów żyjących między drugą połową XVII i pierwszą XVIII w., a działających na różnych dworach środkowej Europy. Zespół składa się nie tylko z włoskich muzyków, ale także działających na terenie Włoch i specjalizujących się w historycznej praktyce wykonawczej na oryginalnych instrumentach.

Konsultantem naukowym oraz kierownikiem artystycznym jest dr Angela Romagnoli. Aby ożywić wspólną muzyczną tradycję Zespół Antonio Draghi tworzy nie tylko własne programy, ale współpracuje także szczególnie z muzykami z innych krajów europejskich.

Aby móc prezentować publiczności szeroki repertuar Zespół A. Draghi występuje w różnym składzie; od kameralnego po orkiestrowy.

I właśnie jako orkiestra pod dyktando Alana Curtisa Zespół Antonio Draghi przyczynił się do ponownego odkrycia Opery Draghi’ego „La patienza die Socrate con due mogli” wystawiając ją w scenicznej formie 6.10.98 w ramach „Sagra Malatestina” z Rimini i międzynarodowego kongresu pt. „Antonio Draghi: Muzyk z Rimini na dworze cesarskim w Wiedniu” (Rimini 5-7.10.1998).

W 1999 r. pod dyktando Giovanni’ego Tongi zostało zaprezentowane po raz pierwszy we współczesnych czasach inne bardzo ważne dzieło Draghi’ego, a mianowicie Oratorium „Jephthé” (Praga, w ramach „Festiwalu Passion ’99”).

Roman Lulek

Roman Lulek – ur. w 1954 r. w Sandomierzu. Ukończył studia w Instytucie Muzykologii KUL w zakresie muzykologii i gry organowej (ks. prof. Karol Mrowiec) oraz w Akademii Muzycznej w Łodzi (prof. Mirosław Pietkiewicz) uzyskując dyplomy z wyróżnieniem. Występował w kraju i za granicą. Adiunkt w Instytucie Muzykologii, kierownik muzyczny Sandomierskich Wieczorów Organowych.

Roman Perucki

18.08.2000, piątek, godz.17.00

Program

J.S. BACH – Msza organowa:
(1685–1750)

- Preludium Es BWV 552
- Kyrie, Gott Vater BWV 669
- Christe, aller Welt BWV 670
- Kyrie, Gott heiliger Geist BWV 671
- Allein Gott in de Höh BWV 675
- Allein Gott in der Höh BWV 676
- Allein Gott in de Höh BWV 677
- Dies sind die heiligen zehn BWV 679
- Wir glauben all an einen Gott BWV 680
- Vater unser im Himmelreich BWV 682
- Christ unser Herr, zum Jordan kam BWV 685
- Aus Hefer Not schrei ich BWV 687
- Jesus Christus BWV 688
- Duetto II BWV 802
- Duetto IV BWV 804
- Fuga Es BWV 552

Fot. Marek Dixa

**Roman
Perucki**

Roman Perucki ukończył gdańską Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w klasie organów prof. Leona Batora w 1985 r. Uczestniczył w mistrzowskich kursach organowych w kraju i za granicą. Jest profesorem gdańskiej Akademii Muzycznej (w latach 1996-1999 był profesorem artystycznym ds. artystycznych) oraz w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku; jest I organistą Katedry Oliwskiej. Konkertuje w kraju i za granicą (cała Europa, USA i Japonia). Jest jurorem m.in. Międzynarodowego Konkursu Organowego w Kaltern (Włochy) i Opawie (Czechy). Prowadził kursy mistrzowskie w Niemczech i Rosji. Dokonał licznych nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji, posiada nagrania kasetowe i płytowe. Jego płytę „Messe pour les paroisses” Fr. Couperina Bohdan Pocięj uznał w „Ruchu Muzycznym” za najlepsze nagranie roku 1991 wydane w Polsce, a II płyta Oliwska nominowana była do nagrody Fryderyka. Posiada liczne odznaczenia i nagrody. Jest laureatem nagrody miasta Gdańsk w dziedzinie kultury za 1998 rok.

Jest Dyrektorem Naczelnym Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku oraz prezesem Pomorskiego Stowarzyszenia „Musica Sacra”, z którym organizuje m.in. Międzynarodowy Konkurs Organowy im. J.P. Sweelincka w Gdańsku, cykl koncertów „Bliżej Bacha”, koncerty z okazji Jarmarku św. Dominika w kościele oo. Dominikanów w Gdańsku oraz koncerty w kościołach Rumii, we Wdzydzach i Morągu. Od 1999 roku jest Prezesem Stowarzyszenia Miłośników Archikatedry Oliwskiej.

Koncert finałowy

25.08.2000, piątek, godz. 18.00

Sylwia Konopka – skrzypce

Tytus Wojnowicz – obój

Krzysztof Lukas – organy

Janusz Powolny – dyrygent

Orkiestra Kameralna Capela Bydgosciensis

Program

J.S. BACH

(1685–1750) – Preludium i fuga e-moll, BWV 548

F. MENDELSSOHN - BARTHOLDY

(1809–1847) – III Sonata A-dur, op. 65

W.A. MOZART

(1756–1791) – Divertimento F-dur, KV 138

części: Allegro

Andante

Presto

Muzyczna niespodzianka nr 1

Muzyczna niespodzianka nr 2

G.F. HAENDEL

(1685–1759) – Concerto grosso c-moll op. 6 nr 8

części: Allemande

Grave

Andante Allegro

Adagio Siciliana

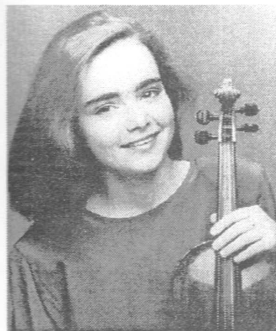
J.S. BACH

(1685–1750) – Koncert d-moll na obój i skrzypce solo z orkiestrą smyczkową, BWV 1060

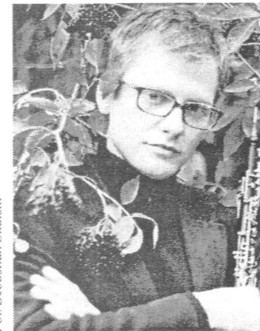
części: Allegro

Largo ovvero Adagio

Allegro

Sylwia Konopka

Tytus Wojnowicz

Fot. Sebastian Skalski

Sylwia Konopka jest absolwentką Akademii Muzycznej w Warszawie oraz The Curtis Institute of Music w Philadelphii (USA).

Studiowała pod kierunkiem Ireny Dubiskiej, Tadeusza Gadziny i Szymona Goldberga. Uczestniczyła w Mistrzowskich Kursach Interpretacji Muzycznej Zakhara Brona, Josepha Gingolda, Yfracha Neumanna i Pinkasa Zuckermanna. Jest laureatką konkursów skrzypcowych im. Kreislera w Austrii, im. Lipitzera we Włoszech, im. Mozarta w USA oraz im. Lipińskiego i Wieniawskiego w Lublinie.

Jako solistka i kameralistka brała udział w festiwalach w Schlegel-Holzstynie (Niemcy), w Sapporo (Japonia), w Salzburgu (Austria) oraz w festiwalach im. Wieniawskiego w Szczawnie Zdroju i im. Szymanowskiego w Zakopanem.

Jako solistka występowała z orkiestrami: Concerto Soloist Chamber Orchestra (USA), Orkiestrą Kameralną „Amadeusz”, Interlochen Symphony Orchestra (USA), Filharmonią Sudecką, Filharmonią Rzeszowską i Filharmonią Białostocką.

Dokonała nagrań dla Hessische Rundfunk, Polskiego Radia i TV, Radia Japońskiego, Radia i TV Michigan (USA). Występowała z recitalami w Polsce, Niemczech, USA, Japonii, Austrii i Włoszech. Posiada bogaty repertuar solowy i kameralny.

Tytus Wojnowicz urodził się w 1965 roku. Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w 7 roku życia. Mając 15 lat spotkał prof. Stanisława Malikowskiego, co przesądziło o zmianie instrumentu. Pozostał jego uczniem, aż do ukończenia Akademii Muzycznej w Warszawie w roku 1990. Następnie przez dwa lata studiował we Freiburgu (Niemcy) w klasie prof. Heinza Holligera.

Jest laureatem wielu konkursów krajowych i zagranicznych: m.in. – wyróżnienie na Konkursie Młodych Muzyków w Pradze (1983 r.), I miejsce w Konkursie Oboistów we Włoszakowicach (1990), III miejsce w Isle of Wight Oboe Competition (1993 r. Wielka Brytania). Od 1989 r. jest członkiem Warszawskiego Kwintetu Dętego, z którym dokonał wielu nagrań płytowych oraz koncertował w wielu krajach Europy i USA. Występował wielokrotnie jako solista z orkiestrami kameralnymi i symfonicznymi. Nagrywa płyty z muzyką popularną i poważną (ostatnio koncerty Telemana) dla Sony Music.

Obecnie jest asystentem w klasie oboju w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie.

Janusz Powolny

Janusz Powolny urodził się w 1964 roku. W wieku sześciu lat rozpoczął naukę gry na fortepianie. Najpierw uczył się w szkole muzycznej w Warszawie, następnie w konserwatorium Muzycznym w Bernie (Szwajcaria), potem w Państwowej Szkole Muzycznej im. J. Elsnera w Warszawie, którą ukończył z wyróżnieniem w klasie A. Radziwonowicz.

W latach 1983-90 odbywał studia językowe w Instytucie Lingwistyki Stosowanej na Uniwersytecie Warszawskim, a w latach 1987-91 studia dyrygenckie w Warszawskiej Akademii im. F. Chopina pod kierunkiem R. Dudka. Uzupełniając studia dyrygenckie odbywał w Hochschule für Musik w Wiedniu oraz u M. Gielena w Mozarteum w Salzburgu. Współpracował również z P. Eötvösem. W 1994 roku otrzymał stypendium rządu francuskiego na roczny staż dyrygencki w Paryżu, zakończony rok później dyplomem Ecole Normale.

Jest finalistą Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego im. Ansermeta w Genewie (1994 r.) i laureatem Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego w Paryżu (1995 r.).

Od 1987 roku dyrygował czołowymi orkiestrami w Polsce (m.in.: WOSPR, Sinfonia Varsovia, Orkiestra Filharmonii Warszawskiej, Filharmonii Krakowskiej, Filharmonii Gdańskiej), a także i za granicą (m.in.: w Niemczech, Austrii, Egipcie, Czechach, Słowacji, we Włoszech, Francji, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Kanadzie, Tunezji i na Węgrzech). Występował m.in. na takich festiwalach jak: Wratislavia Cantas, Warszawska Jesień, Festiwal Laureatów Konkursów Muzycznych w Bydgoszczy.

W latach 1990-92 był dyrektorem organizacyjnym festiwalu Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej – Światowe Dni Muzyki w Warszawie, nominowanego do nagrody The Classical Award w kategorii „Najlepszy Festiwal Roku”. W 1993 roku pełnił funkcję drugiego dyrygenta Filharmonii Łódzkiej. Od 1995 do 1999 r. był dyrektorem artystycznym Filharmonii Opolskiej oraz stworzonej przez siebie Opolskiej Orkiestry Kameralnej.

Nagrywał dla WOSPR-u, Radia Szwajcarskiego oraz nagrał płytę kompaktową z Filharmonią Opolską.

Krzysztof Lukas* (1974) – rozpoczął naukę gry na organach pod kierunkiem Władysława Szymańskiego w PSM II° w Rybniku. Studia ukończył w katowickiej Akad. Muz. w klasie organów Prof. Juliana Gembalskiego. Jest laureatem I nagrody na ogólnopolskim konkursie organowym w Rumi w roku 1997. W roku 1998 zdobył pierwszą nagrodę na międzynarodowym konkursie organowym, który odbył się w ramach tygodnia organowego w Bad Wimpfen (Niemcy). W 1999 roku na podstawie eliminacji, które odbyły się w Wiedniu, zakwalifikował się jako jeden z 12 młodych organistów z całego świata do jednego z najważniejszych konkursów organowych w Dallas (USA).

Koncertował w kilku krajach europejskich. Jego edukację uzupełniał udział w licznych kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Toma Koopmana, Ewalda Kooimana, Daniela Rotha, Guy Boveta, Marie-Clarie Alain. Od 1998 roku kontynuuje studia w Hochschule für Musik w Stuttgarcie pod kierunkiem prof. Jona Laukvika.

Krzysztof Lukas

Orkiestra Kameralna Capella Bydostiensis

Istnieje od 1962 roku i zaliczana jest do czołowych polskich orkiestr kameralnych. Jest etatowym zespołem Filharmonii Pomorskiej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Bydgoszczy. W początkach swej działalności jeszcze jako Capella Bydostiensis pro Musica Antiqua prezentowała głównie muzykę doby renesansu i baroku i była bodaj pierwszym zespołem na wschód od Łaby grającym w stroju, na instrumentach dawnych lub ich kopiach. Kierownictwo artystyczne Capelli Bydostiensis sprawowali: Stanisław Gałoński, Włodzimierz Szymański, Karol Teutsch, a od sezonu artystycznego 1995/96 szefem – dyrygentem jest Daniel Stabrawa – I koncertmistrzem i solista Berliner Philharmoniker.

Orkiestra występuje regularnie (grając każdego roku około 40 koncertów) na najbardziej znaczących estradach Polski i Europy, w salach tak prestiżowych jak Filharmonia Narodowa w Warszawie, Konserwatorium im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Schauspielhaus w Berlinie, Schloss Mirabell w Salzburgu, Pałac Królewski w Sztokholmie, El Escorial w Madrycie, sali Radia Holenderskiego w Utrechcie, na Zamku Królewskim w Warszawie, w Auli Leopoldinuri we Wrocławiu, a ostatnio w Filharmonii Lwowskiej, gdzie wystąpiła na XI Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym Wirtuozii.

Wśród gościnnych dyrygentów i solistów Zespołu są: Ewa Podleś, Wanda Wiłkomirska, Roman Jabłoński, José Maria Florencio Jr., Garry Karr, Wieland Kuijken, Konstanty Andrzej Kulka, George Malcolm, Takao Ukiyaya, Paweł Przytocki, Krzysztof Jakowicz, Ewa Poblócka, Vadim Brodski, a ostatnio również Michał Nesterowicz i Wojtek Mrozek.

Wielkim atutem zespołu jest jego wszechstronność repertuarowa, obejmująca różne epoki i style muzyczne – od baroku po współczesność, jak i rozpoznawalne, podkreślane przez krytykę, charakterystyczne miękkie brzmienie.

Capella Bydostiensis dokonała wielu nagrań płytowych dla wytwórni polskich, holenderskich, hiszpańskich a także nagrań radiowych i telewizyjnych.

Skład Orkiestry Kameralnej Capella Bydostiensis

I skrzypce

Waldemar Kośmiejka – koncertmistrz
Elżbieta Biskupska
Katarzyna Cąbrowska
Małgorzata Mówińska-Zyśk
Ewelina Piórkowska-Jankowiak

II skrzypce

Joanna Radzińska
Dorota Gajek-Czerw
Jolanta Mrowińska
Artur Wrembel

altówki

Agnieszka Czupryńska-Żarnoch
Iwona Wasilewska-Mucha
Zbigniew Milewski

wiolonczele

Małgorzata Węgierska-Posadzy
Andrzej Syty

kontrabas

Mieczysław Ćwikliński

Dyspozycja organów:

- Manuał I: 1. Bourdon 16' Manuał II: 1. Molflet 8'
2. Pryncypał 8' 2. Kwintadena 8'
3. Gedeckt 8' 3. Pryncypał 4'
4. Oktawa 4' 4. Flet leśny 2'
5. Flet otwarty 4' 5. Kwinta 1 1/3'
6. Kwinta 2 2/3' 6. Krummhorn 8'
7. Superoktawa 2'
8. Tercja 1 3/5'
9. Sedecima 1'
10. Mixtura 3x
11. Trompet 8'

- Pedał: 1. Pryncypał 16' Połączenia:
2. Subbas 16' II/I, I/P, II/P
3. Oktawbas 8' Tremolo
4. Fletbas 8'
5. Chorałbas 4'
6. Puzon 16'

Skala – Manuały: C – g3,
Pedał: C – fl

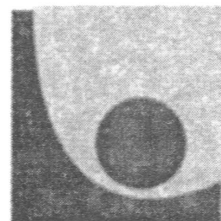
Instrument posiada trakturę mechaniczną.

APEL

**DZIECI CHORE NA BIAIACZKĘ
I INNE NOWOTWORY
OCZEKUJĄ TWOJEJ POMOCY**

Fundacja Przyjaciół Dzieci z Chorobą Nowotworową
„Wyspy Szczęśliwe”
działająca przy Klinice Hematologii Dziecięcej
Instytutu Pediatrii Collegium Medicum

Konto: PKO BP I O. Kraków,
Nr 10202892-164294-270-1-111

FUNDACJA BATOREGO

IM. STEFANA

00-586 Warszawa, ul. Flory 9
tel. (48-22) 48-80-55
fax (48-22) 849-35-61
e-mail: batory@batory.org.pl
Internet: <http://www.batory.org.p>

Telekomunikacja Polska S.A.
– Olsztyn

PASYM – miasto nad jeziorem Kalwa. W VI-VIII w. na półwyspie Ostrów istniał gród pruski. W końcu VIII w. gród został spalony i wyludnił się. Odbudowany istniał do końca XI w. W 1254 r. grodzisko znalazło się pod władzą biskupów warmińskich, którzy w 1326 r. założyli wieś Henrykowo. W 1379 r. Krzyżacy odebrali wieś biskupom warmińskim. W 1384 r. osada otrzymała nazwę Passenheim, a w 1386 r. prawa miejskie. Pasym stał się ważnym ośrodkiem handlowo-rzemieśliczym. Istniał tu browar, młyn, gorzelnia. W końcu XIV w. miasto liczyło ok. 600 mieszkańców. Przeważała ludność pruska. W 1440 r. Pasym przystąpił do Związku Pruskiego. Po Pokoju Toruńskim w 1466 r. pozostał w państwie krzyżackim. W 1523 r. zaczęły docierać tu pierwsze nowinki reformacji wittenberskiej. Miasto dotykały liczne pożary. Najgroźniejsze w latach: 1528, 1583 (ocalało 9 domów, kościół i zamek), 1656 (miasto zajęli i spalili Tatarzy), 1750 (spalił się częściowo kościół). Nie omijały go również epidemie: dżumy w latach 1709-1711 i cholery w latach 1831 i 1866, które dziesiątkowały ludność. Kolejnym kataklizmem, który dotknął miasteczko, było przejście wojsk Napoleona w 1807 r. Mieszkańcy służyli z wyrobu sukna. Odbywało się tu 10 jarmarków i cotygodniowe targi. Rozwój gospodarczy nastąpił w drugiej połowie XIX w., kiedy w 1883 r. dotarła tu linia kolejowa.

Działania wojenne w 1914 r. ominęły Pasym. Miasto stało się ośrodkiem sportów zimowych i wodnych. W 1939 r. liczyło 2431 mieszkańców. W kwietniu 1946 r. Pasym po 560 latach utracił prawa miejskie, które przywrócono 1 stycznia 1997 r.

Z bogatej historii Pasyimia ocalały:

- rynek z ratuszem (1854-1855) z okalającymi go kamieniczkami,
- fragmenty średniowiecznych murów miejskich,
- kościół rzymsko-katolicki (1876 r.), wybudowany na miejscu rozebranego w 1616 r. zamku krzyżackiego,
- kościół ewangelicko-augsburski (luterski).

Kościół ewangelicki – to gotycka świątynia, której budowę rozpoczęto ok. 1350 r., a ukończono w 1391 r. Przed reformacją był to kościół p.w. św. Barbary. Od czasów reformacji (oficjalnie od 1525 r.) należy do Kościoła Ewangelickiego. Przebudowany po pożarze w 1750 r. w latach 1765-1775. Warte obejrzenia są: ołtarz (1673 r.), ambona (1680 r.), krzyżyki (XVI w.), gotyckie ławki (XV w.).

Sponsorzy:

Telekomunikacja Polska S.A. – Olsztyn

PKO BANK POLSKI
SPÓŁKA AKCYJNA

Agencja Reklamowo-Wydawnicza
A. Grzegorzczak – Warszawa

Zbigniew Szymański – Naprawa Dróg –
Transport – Nowa Wieś

Hotel NOVOTEL Orbis S.A. – Olsztyn

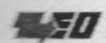
Austriacki Instytut Kultury

Włoski Instytut Kultury

EKODROB S.A. – Iława

Zakład Energetyczny w Olsztynie

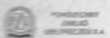
IZOLBUD – Przedsiębiorstwo
Budowlano-Handlowe Sp. z o.o. – Warszawa

Krolsan – Pasym

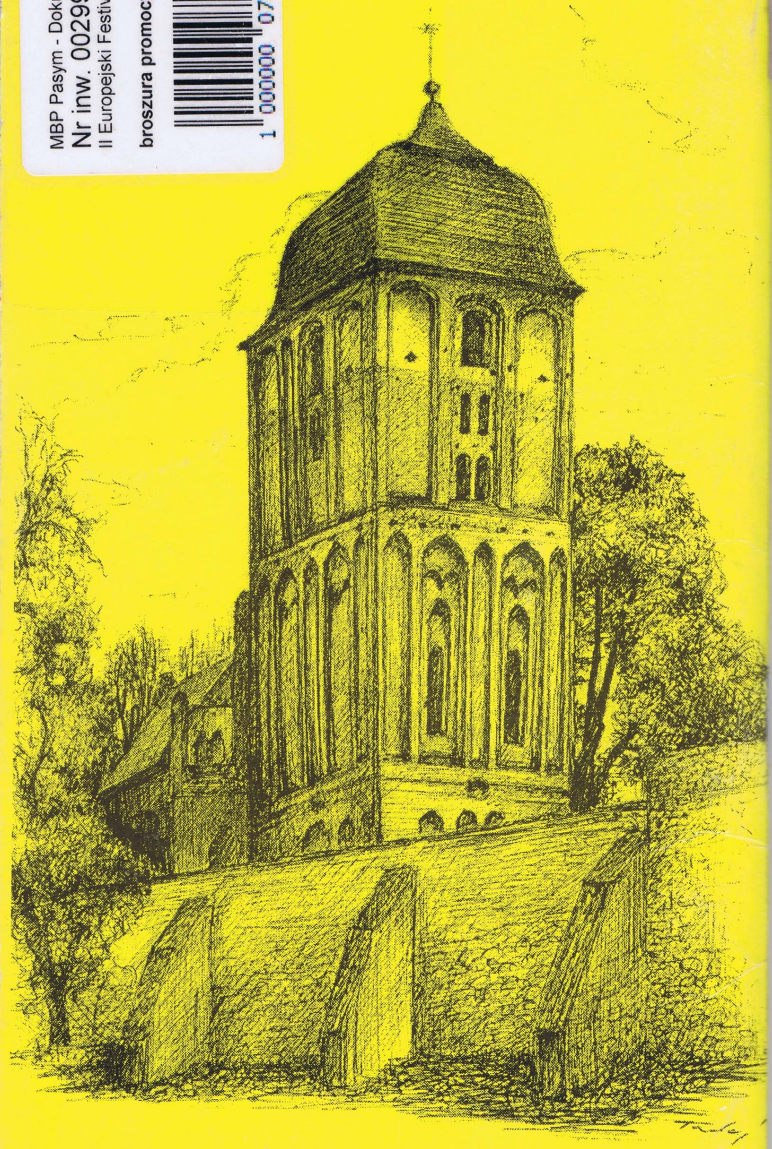

ENERGOPOL-Trade S.A. – Ośrodek
Wypoczynkowy KALWA – Pasym

PZU S.A. Inspektorat w Szczytnie

MBP Pasym - Dokumenty życia społecznego
Nr inw. 00299
II Europejski Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej
broszura promocyjna

Opracowanie i druk:
Agencja Reklamowo-Wydawnicza
A. Grzegorzcyk